

RECALCITRANTE Luxe

Krullerige ornamenten, snoeren pels, sierlijke strikken. Kunstenaar Mirjam Vreeswijk geeft kitscherige overdaad een glansrol in stilleven als surrealistische landschappen.

Voordat Mirjam Vreeswijk begint aan een schilderij, laat ze in het atelier haar blik dwalen over haar archief, dat ze zelf samenvat als een grote chaos van al-

lerlei spullen. Puur intuïtief pakt ze dan iets, bijvoorbeeld een satijnen lint. Vervolgens bouwt ze daarmee een krachtige compositie die ze in een surrealistische schilderij vastlegt op doek.

Mirjam Vreeswijk (1997) noemt de voorwerpen die ze afbeeldt 'nutteloze objecten'. Ze schildert die als 'een soort van subtiel verzet'. Vreeswijk: 'Vanuit mijn jeugd heb ik altijd de drang gehad om te produceren en nuttig te zijn. Als schilder voel ik me nuttig, maar aan verwachtingen wil ik niet voldoen.'

Waarom voelt Vreeswijk, in 2018 afgestudeerd aan de HKU, zich zo aangetrokken tot prullaria? 'Het gaat om kleine, pretentieuze objecten die ik als het ware laat opbloeien in landschappen. Zo maak ik het weerloze weer waardevol.' Maar, geeft ze toe: 'Ik ben ook wel een beetje een ekster. Ik hou van parelkettingen, juwelen en antieke spullen. Ik kan ze niet betalen, maar wel schilderen.'

Veelvuldig aanwezig in Vreeswijks werk is lint, ritmisch geplooid tot abstracte vormen, of juist weldadig golvend, of geknoopt tot een couture-waardige strik. 'Ik heb inderdaad een obsessie voor linten, ik vind het mooi hoe een lint 'vloeit' in de vorm van een penseelstreek.'

In het begin had Vreeswijk haar twijfels over linten, want ze hebben ook iets tuttigs. Tot ze zich realiseerde dat ze die linten, net als die tuttige pels - heel recalcitrant - juist daarom moest inzetten. De overdaad, die glans, doet haar denken aan de stilistisch overdadige jaren tachtig. 'Ik heb die tijd zelf niet meegemaakt, maar ik heb veel gelezen en gezien in bladen en boeken. Ook onbewust pik je dingen op en als ik in mijn atelier ben komen die terug. Wat ik maak voelt heel logisch en ook nostalgisch, al verwijst het naar een tijd voor mijn geboorte. Gek hoe dat kan hè.'

Vreeswijk begrijpt waarom haar werk juist in deze tijd aanspreekt. Escapisme speelt daarbij volgens haar een grote rol. 'Ik zie escapisme als beloning voor het loslaten van houvast. Het geeft je de vrijheid om gewoon helemaal weg te kunnen dromen.'

Vreeswijks schilderijen komen door hun verleidelijke compositie over als landschappen met dramatisch uitvergroete spullen of productfotografie voor luxe objecten. Zelf ziet ze er soms theaterdecors in, vanwege de poorten en openingen. 'Ik vind het interessant als ik iets heb geschilderd dat de toeschouwer in eerste instantie herkenning of houvast geeft. Maar ik hoop dat de toeschouwer dat uiteindelijk weer 'verliest' en zich kan overgeven aan het beeld en de verbeelding.'

Mirjam Vreeswijk wordt vertegenwoordigd door de Amsterdamse Galerie Fleur & Wouter. galeriefleurenwouter.com

